Keuzestress en een oplossing!

De zoektocht naar een locatie voor een hoogspanningsstation is voor velen een hoofdpijndossier geworden.
Onderzoeksbureau Witteveen en Bos heeft in opdracht van Tennet een projectboek gepresenteerd met als eindresultaat: een tabel met plussen en minnen voor alle mogelijke locaties waaruit zij concluderen dat er een voorkeur is voor locatie BOZ-1.
Het blijkt dat deze tabel voornamelijk weergeeft wat de technische en ruimtekundige verschillen zijn tussen de locaties.

Bij de uitleg bij die tabel valt op dat de wegingen van de diverse factoren erg subjectief zijn en duidelijk gekneed zijn om te passen bij de voorkeur van opdrachtgever Tennet . Dit kan ik onderbouwen, echter niet in deze 5 minuten. Mevrouw Korst gaf al een paar goede vortbeelden.

Echter daar blijkt ook uit dat de bezwaren en de meningen van de bevolking nauwelijks meegewogen zijn, of verkeerd weergegeven.

Dus : baseer je je als gemeentebestuur vooral op die tabel, dan ga je een dubieuze beslissing nemen die onvoldoende kijkt naar de bezwaren en belangen van de inwoners.
Terwijl dat elke beslissing die het gemeentebestuur neemt, maar een doel dient en dat is het belang van de inwoners!

Witteveen en Bos stelt in het projectboek dat de bezwaren die ze hoorden vooral vallen onder de noemer : “ik wil het niet in mijn achtertuin”.
En, zeggen ze, omdat niemand dat wil : dan nemen we die bezwaren niet zwaarwegend mee. Dit terwijl het merendeel van de bezwaren niet gaan over verlies van uitzicht van aanwonenden, maar vooral over onherstelbare schade aan het landschap, iets wat de leefbaarheid voor iedere inwoner aantast.

Veel mensen hebben behoefte aan rust, ruimte en het natuur in het polderlandschap buiten de dorpen. Die ontspanning, die rust, dat uitblazen, hebben veel mensen hard nodig en mag je ze niet ontnemen, zeker niet in tijden van thuiswerken, lockdowns en andere hedendaagse stressfactoren, Deze landschapsbeleving is van groot belang voor lichamelijk en geestelijk welzijn van de bevolking, niet alleen van Lepelstraat, maar ook van Halsteren en Bergen op Zoom.

Het gebied waarin de voorgestelde locatie 1 ligt, is een ongerept, open polderlandschap met bosschages, kronkelweggetjes, veel fietsroutes en -knooppunten, watergangen en rietkragen. Als het weer het toelaat, is het in deze polder een drukte van belang door wandelaars, joggers, ruiters, fietsers en anderen die hier genieten.
Als dit groene landschap door een station van 12 hectare en 11 masten ter hoogte van een flatgebouw wordt omgevormd tot een semi-industriële omgeving is er van landschappelijke waarde geen enkele sprake meer. Het is dan bovendien slechts wachten op het volgende project.

Afgelopen zomer hebben een aantal Lepelstraters, waaronder ik, raadsleden uitgenodigd om zelf eens te komen kijken om wat voor landschap het gaat. Een van die raadsleden zei daarna letterlijk tegen mij : “Nu ik het hier met eigen ogen gezien heb, is het voor mij wel duidelijk dat het niet hier in de polder moet komen, maar zo dicht mogelijk bij Sabic”. Einde citaat.

Welke locatie moet het dan worden ?

Feit is dat nog alle locaties technisch mogelijk zijn. De keuze die de gemeente moet maken moet dus vooral afhangen van wat er voor de gemeente en haar inwoners te winnen of te verliezen valt.

De wethouder heeft terecht al besloten dat locaties 3 en 5 afvallen, omdat deze inderdaad beide asociaal dicht bij woonkernen gelegen zijn.
Locatie 2 geeft in de huidige vorm vrijwel dezelfde aantasting van het bestaande landschap als 1.
Locatie 4 bevindt zich in de zuidwestelijke Auvergnepolder. Ook dit is open polder, maar naar de mening van mij en vele anderen met veel minder allure dan de noordelijke polder. Hier wordt geen intensief gebruik van gemaakt door natuur- en rustzoekers.
Begrijpelijkerwijs is er ook tegen deze locatie bezwaar, vooral aangestuurd door aanwonenden die erop uitkijken.

Maar : er is een oplossing gevonden voor alle problematiek, met een plan dat locatie 4 verschuift tot achter Sabic. Een oplossing met alleen winnaars; een plan dat voor alle partijen alleen voordelen oplevert met minimaal verlies van waardevol landschap , geen verstoorde zichtlijnen en dit alles binnen de technische mogelijkheden.
Dit plan is op dit moment de enige en beste oplossing voor deze situatie, en voorkomt zo onomkeerbare schade aan het landschap.

Natuurlijk brengt het inpassen van de verschoven locatie wat extra werk mee, maar elke vierkante meter in het zoekgebied is al door Witteveen en Bos in kaart gebracht qua mogelijkheden en beletsels. Het kan dan ook geen grote inspanning zijn om deze locatie op een juiste manier in het landschap in te passen.

In de randstad wordt het groene landschap rond de steden het groene hart genoemd en met hand en tand verdedigd.
Het kan niet zo zijn dat ons groene hart, onze enig resterende groene randzone buiten de dorpen wordt verkwanseld door versnipperde industriële activiteit, terwijl er een passend alternatief is dat aansluit aan het industriegebied.

Ik wil dan ook deze oproep doen aan het gemeentebestuur:
Neem niet een dubieuze tabel als leidraad.
Laat niet om Tennet te pleasen jullie burgers in de steek; neem je verantwoordelijkheid en doe waarvoor men jullie gekozen heeft door bestuurlijke kwaliteit en bestuurlijke daadkracht te tonen en te zorgen dat onze leefomgeving ongeschonden blijft.